

Slavnost lesních skřítků – příběh

Bylo léto, někdy koncem července, vzpomínám si že byla tehdy jasná noc a Měsíc svítil tak silně, že by se snad dalo i číst. Už několik dní bylo zvečera slyšet od jezera kvákat žáby a protože rád sbírám různé zajímavé zvuky, tak jsem se vypravil s magnetofonem je nahrát, když v tom, celkem nedaleko, začala znít jakási melodie. Opatrně jsem šel směrem, odkud byla slyšet, až jsem se ocitnul na pokraji nevelké paseky a žasnul jsem – byla celá osvětlena maličkými lampiónky a uprostřed jedné strany, obklopena lučními květinami hrála kapela, jenže muzikanti byli skřítkci!

Nevěřil jsem svým očím, ale skutečně jsem nespal. Naštěstí jsem stačil včas zapnout magnetofon a začal jsem nahrávat. Mezitím ona zvláštní melodie skončila a hudebníci se pustili do jakéhosi pochodu. Teprve teď jsem si všiml, že celý palouk je obklopen maličkými bytůstkami, jejichž očka vesele zářila snad víc, než ty lampiónky.

Náhle do tónů píšťaly začaly z protější strany slavnostně nastupovat stráže, snad to byla trpasličí garda, napřed napochodovali doprostřed a poté utvořili špalír, kterým za nadšeného jásotu davu důstojně prošli dva skřítkci – nejspíše královský pár. Velitel stráží krále s královnou usadil do připraveného křesla v čele paseky a po jeho pokynu se stráže s doznívajícím pochodem rozestoupily do stran.

Po vstupním obřadu se začali ze všech stran hrnout skřítkci, každý z nich vypadal trochu jinak – někteří byli buclatí, jiní hubení, někteří čistě nažehlení, jiní zase jakoby právě prolezli myší dírou, ovšem těch méně upravených jsem viděl celkem málo, partnerky skřítků byly naopak všechny jako ze škatulky. Po celém tomto počátečním mumraji královský herold rukou zklidnil dav a za tónů pavany zahájil král s královnou svým tancem slavnost všech skřítků. Hned po několika úvodních krocích pokynul svým poddaným, kteří se s radostí přidali do velebného tance.

Připadal jsem si jako v pohádce, byl jsem ukrytý v hustém houští a skoro jsem ani nedýchal, abych nechtěně nevyrušil ty roztomilé človičky. Slavnost po kratší pauze, ve které skřítkci vzájemně jeden druhého vítali a zdravili se, pokračovala dál. Herold jménem krále přivítal několik skřítků – trubadúrů, kteří se měli zúčastnit soutěže ve hře na nějaký hudební nástroj, výherce měl dostat jako hlavní cenu květ růžičky z rukou samotné královny. Všechny tři melodie zaujaly své posluchače natolik, že po skončení každé nadšeně tleskali, myslím, že nakonec vyhrál ten první, ale i ostatní odměnila královna alespoň milým úsměvem.

Náhle odkudsi přiběhli dudák s pištcem a bubeníkem a po celé louce se rozezněla mečivá melodie, která byla asi u skřítků oblíbená, protože se všichni s jásotem ihned pustili do tance. Drželi se vzájemně za ruce a poskakující vytvářeli různá kola, která se mezi sebou všelijak proplétala, byl to prostě nádherný výbuch radosti z pohybu a z toho, že jsou spolu. Dudácké trio vzápětí vystřídala opět kapela a začala hrát gagliardu, při které všichni skřítkci vysoko vykopávali nohy, ale jaksi bokem, jejich partnerky také, ale méně nápadně a jakoby cudně. Na tvářích všech bylo vidět veselí až nakažlivé. Po doznění tohoto tance ohlásil královský herold volenku pro dvorní dámy, vzápětí si několik dam z královny blízkosti zadaly své tanečnický a začaly předvádět jakýsi zvláštní tanec. Jak hudba dozněla, tančící páry vyzvaly okolostojící skřítky a tento nový tanec je začaly učit, bylo znát, že je zaujal, protože jej chtěli opakovat stále dokola.

Když už byli muzikanti unavení, herold oznámil, že celé shromáždění navštívili potulní kejklíři, kteří chtějí předvést své kousky. Všichni se přitom vesele bavili, ale přesto jsem si všiml, že v koutku, celkem blízko mě, sedí smutný osamělý skřítek, ale dlouho mu to nevydrželo, protože jej zanedlouho objevili jeho kamarádi a odvedli ho do provizorní krčmy, kde už ho náležitě rozveselili. Musím připustit, že lehce opilí skřítkci jsou snad těmi nejveselejšími tvorečky v kapradí.

Celá slavnost mě tak zaujala, že jsem si ani nevšiml, že mi už došla páska, teprve ke konci, když už začalo pomalu svítat, jsem si toho všiml a nachystal novou, škoda těch melodií, které mi unikly, ale stihl jsem nahrát alespoň tu závěrečnou. Ohlásil ji herold jako „Svět skřítků“, byla to asi jejich hymna nebo něco podobného, protože se všichni naráz zklidnili a uctivým postojem se touto melodií loučili s právě zakončenou slavností.

Melodie dozněla a skřítkové zmizeli v trávě. Byla to skutečnost nebo jen sen? Ale ne, byla to skutečnost, vždyť mi zůstaly na pásce melodie, které jsem stačil nahrát. Poslechněte si je, zavřete přitom oči a uvidíte, že se jako já, alespoň na chvíli ocitnete na pasece plné roztomilých skřítků.

Obsah:

Slavnost začíná:

- 1. *Stmívání*
- 2. *Nástup stráží*
- 3. *Příchod skřítků*
- 4. *Pavana pro krále*

Soutěž trubadúrů:

- 5. *Zamilovaný*
- 6. *Sólo pro tři loutny*
- 7. *Hvězdička*

V tanečním reji:

- 8. *Dudácká*
- 9. *Gagliarda*
- 10. *Volenka pro dvorní dámy*

Slavnost vrcholí:

- 11. *Kejklíři*
- 13. *Pijácká*

Zakončení:

- 14. *Svět skřítků*